

Tož a tady jsou otázky a odpovědi:

1) Budete hrát (či spíše: hráli jste již) na festivalu, který vás zaujal něčím naprosto výjimečným a mimořádným? A čím? Eventuelně naopak: byli jste na festivalu, který vás něčím naprosto zklamal?

2) Navštívíte během léta nějaký festival také jen jako "řadový" posluchač? Pakliže ano, tak který a proč.

1) Po dlouhé době pro mě byla velkým prima zážitkem **Zahrada**, jak organizačně a náplní, tak lidmi - zas mám chuť začít i čundrovat a jen tak halekat u ohýnku nebo na nádraží. Zklamáním je pro mě vždycky festival, který někdo pořádá sice s dobrým úmyslem, ale bez zkušeností, takže hrajete buď pro prázdné hlediště nebo nehrajete, protože někomu zmokla aparatura, někdo zapoměl něco zařídit a nikdo vlastně neví, co se má dít...

2) Vzhledem k tomu, že vlastně skoro každý víkend hrajeme, tak být jen posluchačem asi nestihnu, ikdyž se to snažím zahrnout do plánu - třeba **Náměšt** nad Oslavou nebo **Muziku v Hrádku** u Rokycan - je to fajn nikam nespěchat, nehlídat čas a pořadí kapel, nevláčet s sebou futrály s nástroji, pokecat se známými a v klidu poslouchat nové kapely nebo si nostalgicky broukat s těmi známějšími.

Irena Motlíková - Grasscocktail

1) Velmi rád navštěvuji festivaly na Slovensku, protože na nich stále přežívá jakési bezprostřední kolektivní sdílení atmosféry, které v Čechách skončilo, podle mě, někdy v letech 95 - 96.

2) Patrně se pojedou na jeden den podívat na **Stupavský širák**. Důvody viz má odpověď č. 1.

S pozdravem

Jeroným Lešner

1) Hrajeme na nejrůznějších festivalech a na velké části z nich je něco výjimečného. Letošní **Slunovrat**

byl výjimečný především pro kapelu, protože šlo o první vystoupení na hlavním pódiu velkého festivalu a byl to mimořádný zážitek (umocněný navíc tím, že jsem až na pódiu těsně před vystoupením zjistil, že jsem nepředal foťák a hlavně někde v zákulisí zanechal kapodastr).

Zahrada

byla výjimečná svou šíří, velikostí a setkáváním se s lidmi, které jinak nemáme šanci potkat. Zároveň ale nechyběla ani příjemná atmosféra. Úplně jinak pak bylo podle očekávání výjimečné

Jihočeské zpívání

v Trocnově. To je totiž naopak velmi malý festival v příjemném prostředí. I tato akce je výjimečná svojí pohodovou atmosférou, která je ale úplně jiného charakteru než ta "zahradní". Zatímco na Zahradě to všude "pulsuje" na plný pecky, v Trocnově se setká kolem 200 lidí, aby si užili klidný pohodový víkend plný sešňového hraní i příjemných koncertů. Těšíme se ale i na další festivaly, výjimečný zážitek se dá zažít na většině z nich. Jistotou jsou např. Prázdniny v Telči, které mají svou výjimečnou atmosféru samy o sobě.

2) Jeden malý festiválek v Praze v Butovicích jsem krátce zažil už v červnu. Jednalo se o **Folkový slunovrat**

a já na něj jel hlavně proto, že nám krátce předtím odpadlo s kapelou hraní jinde a už jsem zkrátka byl na nějakou tu muziku natěšený. V srpnu se pak chystá většina kapely na

Setkání

na Konopiště. Tam sice oficiálně nevystupujeme, ale nám tam jde hlavně o setkání se s řadou fajn lidí a o společný sešn, který si tam pravidelně už v pátek užíváme.

Petr Klokán Vratný, Hluboké nedorozumění

Zdravíčko, zkusím za Poupata nějak odpovědět...

1) V oblibě dlouhodobě mám(e) **Mohelnický dostavník**, nejen kvůli fajnovému zázemí, sympatiím k pořadatelům, naopak jejich péči o nás a příjmeným vzpomínkám. Myslím, že pro mladé kapely je fajn, když jedou na nějakou soutěž a mají tam i vcelku dost prostoru zahrát si na jiných scénách. A ta atmosféra tam bývá taková přesně akorát mezi staromilsky tramskou a nověji folkovou a Aligátor ví, kolik má do programu vrazit "hlučnějších" či "křepčících" kapel, aby neublížil těm, kteří přišli poslouchat. A za mimořádný festival považuji

FTP v Horním Jelení

- v tom dobrém slova smyslu, protože takhle jít "proti proudu" dokáže málokdo.

2) Rád bych se letos alespoň na pár dní dostal na **Prázdniny v Telči**. Ten systém jednotlivých koncertů roztroušených přes den, po ulicích v živém městě, ta možnost slyšet nějakou kapelu pořádně, celý koncert a pak mít třeba i pár hodin klidu na přemýšlení o tom, na doznění... připadá mi to smysluplné. Na festival, kde se po 20-ti minutách střídají celý den kapely jako na běžícím pásu, bych už asi poslouchat nejel. Na to nemám dostatečně výkonný hardware...

Vít Troníček, Poupata

Ahoj Jirko, než diskutovat a polemizovat, to se raději podělím o zážitky.

Čerstvý, výjimečný zážitek máme z letošní **Předzahrady ze Šternberku**. Výjimečné prostředí kláštera, zvuk, lidé, konferenciér Sandy. Všechno se tak nějak skloubilo. Moc pěkné. Dokonce pánské záchody byly umístěny tak, že okno bylo hned vedle pódia. Při čurání jsem stál necelé dva metry od nejbližšího umělce a cítil jsem se jako součást hrající kapely.

Nepamatuji si který festival mne zklamal, ale pamatuji si, že jsme kdysi někde měli hrát za večeri (tím pádem jsme doma nejedli) a nic jsme nedostali.

Většinu festivalů navštěvujeme jako "neřadoví" posluchači a na ostatní už nezbude čas.

Ahoj

za Tempo di vlak - Bruml

1) Zatím jsme ještě na takovém festivalu nehrál a pevně věřím, že určitě jednou budu. Výjimečností by se dal označit uzavřený sňatek na letošní „ **Zahradě**“ v amfíku (a to hned dva) a podle nejmenovaných zdrojů je možné, že se bude příště na hlavní scéně operovat slepé střevo a nebo trhat zuby moudrosti. To bude teprve „ultra“ zajímavé. Co se týče úplného festivalového zklamání, tak to jsem nejspíš nezažil asi proto, že jsem k tomuto problému až příliš tolerantní.

2) Hrozně bych rád a každý rok po tom toužím, ale zatím se mi to nevede. Pokud bude čas tak upřednostňuji festivaly, kde každý z interpretů si zahraje nejméně 40 min čistého času. Tím se totiž pozná zda bude ozdobou mé diskotéky či nikoliv.

Vašek Plecitý, GINEVRA

1) Těch festáků je tolik...ale určitě mně nadchnul polský mezinárodně-soutěžní festival **ETHNO SFERA 2002**

, kde jsme minulý rok hráli a kde jsem obdivoval naprosto profesionálně zvládnutou organizaci tohoto mamutího podniku (šéf festivalu si dokonce vždy našel čas, aby se s právě přijetou kapelou osobně přivítal!), spoustu skvělé a neotřelé muziky u nás nedostupné (hlavně kapely z Ukrajiny a Běloruska) a poslední pecka, která mě dostala - všichni diváci tam byli zdarma!!!Uauuuu!!!!!!!!!!!!

Ted' máme polovinu prázdnin a musím říct, že velmi dobrý dojem na mně udělal nultý ročník festivalu **Za vodou**. Nabouchaná dramaturgie, profesionálně zvládnutá organizace, nádherné místo (ohyb řeky

Opavice) a přes drobné chybičky (na nultý ročník naprosto zanedbatelné) mám pocit, že na severu Moravy (vlastně ve Slezsku - pro přesnost) roste skvělý festák s budoucností!

No, a protože jsem starý brontosaurus nemůžu nevzpomenout **Plumlovský dýchánek**, který mě chytil za srdce a chci tam příští rok hrát zase.

A nejen hrát, ale i pobýt a užít si to...:-)

Na věci, které mě na festácích prudí poměrně rychle zapomínám a tak si nevzpomenu na nic konkrétního...

2) Jako divák pojedu určitě na folklórní festival **Hornácké slavnosti**. Minulý rok jsem tam končil kolovandr a byl jsem naprosto nadšený (i když přiznávám, že Iví podíl na tom mají skvělé buchty paní Lipárové - maminky naší cimbalistky :-))).

Tomáš Kočko

1) Na žádný superextravýjmečný festival si nevzpomínám, ale mám rád **Okolo Třeboně** kvůli jedinečné atmosféře a

Zahradu

, kde je pohodička. O zklamání se mluvit nedá, snad jen o tom, že na spoustě festivalů se k vám pořadatelé chovají jako že si teda "můžete zadarmo zahrát na vedlejším podiu", takové jsme už s Bůhví vypustili.

2) Spíš ne, protože to díky svým letním zahraničním cestám moc nestíhám. Tento rok si ale rozhodně nenechám ujít Gorana Bregoviće na Colours of Ostrava, to by byl hřích.

Zdraví

Pavel Trojan, Bůhví

1) Budeme hrát na festiválku v **Hostěrádkách**. Je to pohodová akce. Hraje se na přívěsu (nebo co to je) od kamionu. Těšíme se na hraní na hradě

Cimburku u Městečka Trnávky

- jsou tam dobří hosté a romantické prostředí.

Vzpomínám si na jeden vyjimečný festiválek - bylo to **Třebíčské folkové** (nebo kulturní) **léto**.

Hrálo se uprostřed tee-pee a lidi seděli kolem a uprostřed hořel malý ohýnek.

2) Během léta nenavštívím jako posluchač žádný festival. Pojedu raději někam ven na vandr, kde je klid :-))))))

Agi (F.T.Prim)

1) Jmenujeme se ESTER a hrajeme židovský písničky, což není masová kultura. Takže na nás choděj spíše tzv. kluboví posluchači. A proto, ocitneme-li se na festivalech, reakce jsou různé. Někdy se líbíme mladěm, starěm, to je úplně fuk. Rasisti nás moc neberou. A jinak, festivalová atmosféra? Je nám už 50 let a vždycky se na festivalech ocitneme zase zpět jakoby v časech, kdy nám bylo kolem 20. Všude kolem je to svérázný, vodvázaný, mladý - a takový to pamatujeme dokonce i z dob totáče. Akorát že se na nás nevytahou esesemáci, že nejsme jako voni. Co je pro nás mimořádného na festivalech? Já nevím, my máme dost ze všeho srandu i při našich běžných koncertech, ale je fakt, že na festivalech blbneme až mimořádně.

Děláme si totiž (dobromyslnou) srandu ze všech možných týpků, ať v řadách organizátorů, a nebo hráčů. Nejlegračnější jsou takový ty důležitý mazáci, co všechno znaj, a nebo ty, který dbají strašně moc na svůj vzhled a chování - aby zapadli a chovali se správně "mladě", a nebo máme srandu z takovej těch, co se stylizují do role záhadnejch intelektuálů a chtějí být za každou cenu originální. Roztomilý jsou takový, co do poslední chvíle nacvičují, aby nic nezkažili. Milujeme ty zmatky a chaos až do poslední chvíle, než se začne hrát. Taký je nám veselo z publika, který přímo pod pódiem začne na naše písničky tančit a jednou se třeba stalo, že jednomu z nich odlítnul sandál a odrazil se tak, že mě praštil do obličeje. Kapitola sama pro sebe jsou vožralkové a zfetovanci, zvláště jsou-li to organizátoři, to je pak s nima docela zajímavá komunikace. Na festivalech někerý lidi taky dělaj sexuální revoluci, až do rána chlastaj a dovolujou si, co by nedělali jinde. A nebo se seznamujou a vyměňují si adresy, pak je ztratěj a celej rok se neviděj, až zase po roce na tý samý akci, a to je potom radosti! Srandovní jsou taky festivalový zvukaři, pořád něco štelujou, chtějí po nás předem zvukový zkoušky, který jsou k ničemu, protože pak si to zvučej stejně po svém.

No a tutově srandovní jsme my sami, protože jsme takový vykopávky, ale děláme to se zápalom, a vo to de. Že by nás nějaký ten festival zklamal, to se teda říct nedá. Za ty roky už víme, co očekávat a tak taky k tomu festivalovým folkloru patří celkem neuvěřitelný stravování, přespávání, klasický problémy s toaletama atd. My se zkrátka pobavíme vždycky - a co vy?

2) Ted' už jen tak jako posluchači nejezdíme, bylo by nám docela líto, že nejsme mezi "baviči", připadali bysmes vodstrčený. Vono to jeviště už je tak nějak jako náš domov. (S mým bratrem-dvojčetem Lesikem hrajem už od svých 7 let, takže přes 40 let.)

Zdravím všechny festivaláky i ty, na který to teprve čeká!

Káťa Hajdovská-Tlustá, ESTER